အခန်း (၁) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး(၁) တွင် "ပြည်ထောင်စုကို အသက်ပေးလို့ တို့ကာကွယ်မလေး"ဟု ဆိုခဲ့သူဖြစ်ရကား ယခုပြည်သူကို အသိပညာပေးရန် တစ်ဒေါင့်တစ်နေရာမှာ ဝင်ရောက် တာဝန်ယူခဲ့ပုံရပါသည်။ ပြည်သူတို့ တည်ဆောက်ထားသော နိုင်ငံတော်ကို ပြည်သူတို့မှာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်လည်း တာဝန်ရှိရကား...။

"၁၉၈၈ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၁ ခုနှစ်အကြား စစ်အစိုးရလက်ထက်တွင် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အရေးအတန်သင့် ငြိမ်သက်ခဲ့၏။ တိုးတက်ခဲ့၏၊ သို့သော် စနစ်တစ်ရအထိတော့ မရောက်သေး"ဟု ၎င်းကဆိုသည်။ ၎င်းယူဆခဲ့သလိုမရောက်သေး၍လည်း – **၁၉၄၇ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေမှာ ၁၉၆၂ခုနှစ်တွင် ပျက်စီးသွားခဲ့သလို ၁၉၇၄ခုနှစ်တွင်ရေးဆွဲခဲ့သော အခြေခံဥပဒေမှာ ၁၉၈၈ တွင်ပျက်သုန်းခဲ့ရသည်မှာ** အများသိခဲ့ကြပြီး မဟုတ်ပါလား...ဟု ဝေဖန်ထောက်ပြထားသော အခန်း(၁)ကို ဖတ်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

အခန်း (၂) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး (၂)တွင် ဝင်းနိုင်သောင်းက **ကွန်မြူနစ်စနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၊ ဒီမိုကရေစီစနစ်ဟူ၍ စနစ် (၃) မျိုးခွဲကာ ရေးပြသွားသည်။ ပြည်သူတို့သည်သူတို့နှင့်ထိုက်တန်သည့် စနစ်ကိုသာပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်**ဟု ဆိုခဲ့ခြင်း မဟုတ်သော်ငြားလည်း အထအနကောက်ကာငြင်းခုန်နေကြဖို့မလိုဘဲ ညီညွတ်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးဖြင့်ပင်လုံစိတ်ဓါတ်ကိုသာ အခြေခံကာ အလေးထားအပ်ကြောင်း

မျိုးဆက်သစ်များကို လက်ဆင့်ကမ်း သင်ခန်းစာ ပေးလိုဟန်ရှိပါ၏။

အခန်း (၃) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး(၃)တွင် မြန်မာနိုင်၏ ပထဝီနိုင်ငံရေးကို အလေးပေး ရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ "**မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဓနအင်အား၊ စစ်ရေးအင်အား၊ နည်းပညာအင်အားတို့သည် အိမ်နီးချင်း ထိုနိုင်ငံ၂ နိုင်ငံနှင့်ယှဉ်လျှင် ဆင်နှင့်ဆိတ် သာမက ဆင်နှင့် ပုရွက်ဆိတ်မျှသာ ရှိသေးသည်**"ဟု ရိုးသားစွာ တင်ပြထားသော ဝင်းနိုင်သောင်း၏ တင်ပြချက်ကို ကြိုဆိုသည်။ စာပေလောကသားဖြစ်လာသောအခါ သတင်းသည် ပြည်သူ့အတွက်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လတ်လတ်ဆက်ဆက် ဖြစ်နေသော အခြေအနေကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်းကို လက်ခံကြရမည် ဖြစ်သည်။

အခန်း (၄) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး(၄)တွင် မြန်မာနိုင်ငံရေးအတွက် သူ၏ထင်မြင်ချက်နှင့်ယူဆမှုအပေါ် ဖြောင့်ချက်ပေးထားဟန်ရှိ၏။ မျက်မြင်သက်သေများ တိတ်ဆိတ်နေသောအခါ ဒဏ္ဍာရီများ ဖြစ်သွားလေ့ရှိသည်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသူဖြစ်သောကြောင့် စိုးရွံ့ဟန်ရှိလေသည်။ **ထိုစဉ်က မြန်မာအစိုးရ၏ ဘက်မလိုက်သော နိုင်ငံခြားရေးမူဝါဒကို** မီးမောင်းထိုးပြချင်ပုံရသည်ဟု ကျွန်မထင်ပါသည်။

အခန်း (၅) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး(၅)တွင် တပ်မတော်သားဘဝက ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ဖော်ထုတ်ဖြေရှင်းခဲ့ရသော ယူဂျီများကိစ္စကို ကုလားကာ တစ်ချက်စာသာသာ လှစ်ပြထားပါသည်။ "**လှို့ဆော် စည်းရုံးရန် အဖွဲ့အစည်းအတွက် အမာခံမွေးရန် စစ်သားကိုမသုံးခဲ့ (မသုံးခဲ့ဆိုသော်လည်း ၁၉၇၀–၈၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ယူဂျီများ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးရာတွင် တပ်မှအရာရှိ ၂ဦးပါရှိသည်)။**"

ထိုတပ်မတော်သားအရာရှိ ၂ ဦး၏ အမည်ကို ဝင်းနိုင်သောင်း မသိမဟုတ်၊ သိလိမ့်မည်သို့သော် ၎င်းတို့ မိသားစုများ၏ လုံခြုံရေးအတွက် ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့ခြင်း မရှိဟု ယူဆသည်။ အချင်းချင်းသစ္စာစောင့်သိမှုရှိသော တပ်မတော်သားများပင်ဖြစ်တော့သည်ဟု ကျွန်မ ထင်မိပါသည်။ ရန်သူပင်ဖြစ်လင့်ကစား တချိန်က တပ်မတော်သားများဖြစ်ခဲ့ဖူးကြရာ အချင်းချင်းဟူသော စိတ်ဓါတ်ကို သူ့မှာ တွေ့ရပါသေးသည်။

အခန်း (၆) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး(၆)တွင် သဘာဝဝန်းကျင်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ အားသာချက်တစ်ရပ် အနေနှင့် ဝင်းနိုင်သောင်းက ရေးချယ်ထားပါ၏။ ထို့ပြင် NLD ကိုယ်စားလှယ်များ နောက်ပြန်မလှည့်ပဲ လွှတ်တော်ထဲဝင်ရောက်သွားကြသည်ကို လက်ခုတ်တီးကာ ဩဘာပေးလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ နိုင်ငံရေးလောကမှာ စောင့်နိုင် အောင့်နိုင်သော စိတ်ဓါတ်ရှိသည့် NLD ကို အမျိုးသားရေးရှုထောင့်မှ ဝင်းနိုင်သောင်းက ကြိုဆိုလိုက်သည်ဟု ထင်ပါ၏။ ပြည်သူများနှင့်အတူ ဝင်းနိုင်သောင်းကလည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

အနေဖြင့် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်သွားမှာကို လိုလားပုံမရချေ။

အခန်း (၇) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာအရေး(၇)တွင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် သန်ရာသန်ရာမှာ အမှန်ထင်ခဲ့ကြကြောင်းကို မီးမောင်းထိုးပြလိုဟန်ရှိပါ၏။ မှန်ကန်ကြောင်းကို ပြောနေယုံနှင့်မပြီး အများပြည်သူက အမှန်ကိုအမှန်ဟု လက်ခံလိုက်ပါမှ မှန်သည်ဟုယူဆသင့်ကြောင်းတင်ပြထားသည်။ တရုတ်နိုင်ငံမှာ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံဖြစ်သော်လည်း တိုးတက်ကြီးပွားနေကြောင်းကို သူကဆို၏။ သူကိုယ်တိုင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို သဘောကျပုံကား မရပါ။ နိုင်ငံတကာ ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် ကွန်မြူနစ်စနစ်ပြိုကွဲပျက်စီးခဲ့ခြင်းပုံရိပ်များက ထင်သာမြင်သာရှိခဲ့ခြင်းကို သူလည်း ခံစားနိုင်ခဲ့ပုံရပါ၏။ သူ့မှာလည်း လောကခံလှိုင်းတပိုး၏ ပြင်းထန်သောရိုက်ချက်အောက်မှ နေနေရပေသိ မြန်မာပြည်ကို ကွန်မြူနစ်ဝါဒမှိုင်းလုံးကြီးနှင့် ကင်းဝေးစေလိုသော ဆန္ဒရှိပါကလားဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

အခန်း (၈) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး (၈) တွင် ဒီမိုကရေစီကို ခေါင်းပေးတင်ပြထားပြန်ပါသည်။ **ဒီမိုကရေစီကျင့်သုံးသောနိုင်ငံများ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ မတူကြသည်မှာ ကိုယ့်မြေ ကိုယ်ရေ ကိုယ့်ဒေသ ကိုယ့်စရိုက်နှင့်ကိုက်ညီသည့် ပုံစံဖြင့် ခေါင်းဆောင် ရွေးချယ်မှုပေါ်တွင်အခြေခံ၏**"ဟု ၎င်းက ဆိုထား၏။

လူတိုင်း ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နိုင်သော ခေတ်မှာ လူတိုင်း၏ စိန်ခေါ်မှုကို တာဝန်ယူနိုင်သူကသာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သင့်သည်ဟု သူကယူဆလိုပုံရသည်။

Rule and Regulation ကအရေးကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ဤအခန်းတွင် တင်ပြသည်ကို မတွေ့ရသေး။

အခန်း (၉) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး (၉)တွင် နိုင်ငံအသီးသီးရှိ နယ်နိမိတ်စည်းများကို စစ်ရေးခေါင်းဆောင်တို့၏ သွေးချွေးနှင့် အသက်ကိုပေးကာ ရေးဆွဲထားခဲ့ကြသည်မှာ "**မှန်သော်လည်း သူမှန်တယ်၊ ငါမှန်တယ်၊ ငါ့ကို အနိုင်ကျင့်တယ်၊ ငါက စေတနာထားတာကို သူနားမလည်ဘူး စသည့်ဖြင့် ကိုယ့်ဘက်ကိုယ်ယက်ပြီး ငြင်းခုံနေကြလျှင် ထိုနိုင်ငံကို မည်သည့်ခေါင်းဆောင်ကမှ ကြီးပွားအောင်မလုပ်နိုင်**" ဟု သူက လက်ခံယုံကြည်ပုံရပါ၏။ လူသားတို့၏ အတ္တကိုသူက မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီးဖြစ်ရာ အငိုက်မမိစေလိုသော စေတနာကို တစွန်းတစ ဖော်ပြထားသည်။

အခန်း (၁၀) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး(၁၀)တွင် "**စတုတ္ထအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အရေးပေါ်အစည်းအဝေးတွင် သမ္မတ ဒေါက်တာမောင်မောင်က ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်ပြီး ပါတီစုံစနစ်ကို ပြောင်းပေးမည် (၃)လ စောင့်ပါဆိုသည်ကို ပြည်သူလူထုကယုံကြည်ခြင်း မရှိခဲ့ ကြောင်းကို**" ဖော်ပြထား၏။ မျိုးဆက်သစ်များကို

ရည်ရွယ်ကာ ရေးသားထားပုံရသည်။ ကြီးသည့်အမှု ငယ်စေ၊ ငယ်သည့်အမှု ပပျောက်စေဆိုသည့် မြန်မာ့စိတ်ရင်းကို ဖော်ပြခြင်းဖြင့် အနာဂတ် မြန်မာ့အရေးကို ရင်လေးစွာနှင့် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါ၏။

အခန်း (၁၁) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး(၁၁)တွင် စတုတ္ထမဏ္ဍိုင်ကို ခိုင်မြဲစွာတည်ဆောက်ခြင်းဖြင့် အနာဂတ်ပြည် မြန်မာသာယာနိုင်သည်ဟု သုံးသပ်လိုဟန်ရှိ၏။ တစ်ချိန်က သတင်းသမားများကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ဆည်းကပ်မှုနှင့် လက်နက်သဖွယ်အသုံးချခဲ့ပုံကို ထင်သာမြင်သာအောင် တင်ပြထားသည်ကိုလည်းတွေ့ရ၏။ ယခုကဲ့သို့ ညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်မှာ ချောင်းရိုက်ခံရမည်ကိုတော့ သူက စိုးရိမ်မိဟန် တူပါသည်။ သတင်းစာလွတ်လပ်ခွင့် အားနည်းလျှင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ထင်သာမြင်သာရှိမှုလည်း အားနည်းလာနိုင်ကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် ရေးပြသင့်သော်လည်း ဝင်းနိုင်သောင်းက တင်ပြထားခြင်း မရှိသည်ကိုတော့ အားမရလှပါ။

အခန်း (၁၂) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး(၁၂)တွင် ၎င်း၏ ရှေ့ရေးအမြင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် စိတ်မအေးသော ဝင်းနိုင်သောင်းမှ ခေါင်းဆောင်များနှင့် နောက်လိုက်များအတွက် မြန်မာမူဝါဒများကို ဆောင်ပုဒ်များနှင့်အတူ လူကြီးလူရွယ်၊ လူလတ်မရွေး လက်ခံနိုင်အောင် တင်ပြထားသည်။ သို့သော် မူဝါဒသဘောတရားများကို လက်ခံကျင့်သုံးခြင်း မရှိသောအခါ ဒီမိုကရေစီအပြောင်းအလဲက နောက်ပြန်လှည့်သွားနိုင်စရာရှိမည်ဟု သူက ယူဆထားပုံရပါသည်။

အခန်း (၁၃) ။ ။ အနာဂတ်မြန်မာ့အရေး (၁၃)တွင် ပါတီတစ်ခု၏ ရပ်တည်မှု၊ အယူအဆနှင့် အခင်းအကျင်းမှာ ထိုပါတီ၏ တန်ဖိုးဟု တင်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

"**၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းပြီးနောက် နိုင်ငံရေးပါတီများ ဖွဲ့စည်းခွင့်ပြုခဲ့ရာ (၂၃၅) ပါတီ ရှိခဲ့သည်**"ဟု ဝင်းနိုင်သောင်းက သတင်းပေး ရေးသားထားသည့်အပြင် **ယခုအချိန်တွင် နိုင်ငံရေး ပါတီများအနေဖြင့် တော်လှန်ရေးသဘောတရား Rev-olution Theory ကို စွန့်လွှတ်ရန်လိုသည်** ဟု တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ထားပြန်ပါသည်။ ပြည်သူနှင့်အစိုးရ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်စလုံးက အပြောင်းအလဲကို ရှေ့တိုးစေလိုလျှင် အခန်း (၁၃)ကို တစ်ကြိမ်မက ဖတ်ကြည့်ရန်လိုသည်ဟု ထင်ပါ၏။

အခန်း (၁၄) ။ ။ အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး (၁၄)တွင် မျက်မှောက်ခေတ်မှာ – နိုင်ငံကြီးပွားချမ်းသာရန် မျိုးချစ်စိတ်ရှိဖို့လိုသည်ဟု အမေရိကန်ကို ပြယုဂ်ထား၍ တင်ပြထားပုံက–

"**အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားအတွက်ဆိုလျှင် အမေရိကန်ဆိုသည့်အမည်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ ယူတတ်ကြသည် ဟု** သူက ဆိုခဲ့ပြီ"

"**မြန်မာသည် တိုင်းရင်းသားအားလုံး ပိုင်ဆိုင်သော နာမည်ဖြစ်သည်။ ဗမာသည် ကျန်တိုင်းရင်းသားများကဲ့သို့ပင် မြန်မာ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်၏။**"

ယခုအချိန်ထိ ဗမာနှင့်မြန်မာကို မှားယွင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသူများကို သူက လေးစားစွာတင်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ချို့မှာ ထိုကဲ့သို့ ဆိုခဲ့သည့်စကားအတွက် ပြန်လည်စဉ်းစား သုံးသပ်နိုင်စေရန် နှိုးဆော်ထားဟန်ရှိသည်။

အခန်း (၁၅) ။ ။ **အနာဂတ် မြန်မာ့အရေး (၁၅) တွင် "ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်တွင် ပါတီနိုင်ငံရေးစနစ်ပီပြင်မှပါတီများဖွံ့ဖြိုး၍ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားလည်း** ပိုမိုဖြစ်ထွန်းလိမ့်မည်ထင်သည်"ဟု ဝင်းနိုင်သောင်းက ဆိုထား၏။ သူ၏တင်မြင့်ချက်၊ သူ၏ယုံကြည်ချက်၊ သူ၏အမြင်နှင့် ရိုးရှင်းသောစံညွှန်းတို့ကို သူက လွတ်လွတ်လပ်လပ် တင်ပြသွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အခန်း (၁၆) ။ ။ ကျွန်မသိသည့် သဘောတရားအရ ဆိုပါလျှင် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဆိုသူမှာ နာယကဂုဏ်(၆)ပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် လိုအပ်ပြီး အဂတိတရား (၄)ပါးကင်းစင်ကာ အပရိဟာနိယတရား (၇)ပါးနှင့် ကင်းစင်ရမည်သာဖြစ်ပါ၏။

ထို့ပြင် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်မည်ဆိုပါက ရှေးကအစဉ်အလာအတိုင်းပင် မင်းကျင့်တရား(၁၀)ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ခေါင်းဆောင်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မှာ–

စိတ်ထားရှည်စွာ မကြွားဝါခြင်း
မပြင်းဒေါသ မာနမထူ
ကျေးဇူးသိမြင် ဂုဏ်အင်မပြိုင်